

sikringsmatematik. Hertil kommer det paa Forslaget til Finanslov for 1916—17 optagne Docentur i Engelsk, jfr. Rigsdagstidende for 1915—16, Tillæg A. Sp. 1349—50.

Særlig til § 1: For samtlige de normerede Professorer var der efter Universitetskommissionens Forslag § 5, første Stykke, foreslaaet en Lønning af 5,000 Kr., stigende hvert 4de Aar med 500 Kr., dog kun indtil 6,800 Kr.

Ministeriet kan paa dette Punkt i det hele slutte sig til Kommissionen. Dog finder det, at Billighed taler for at tillægge Professorer, der ikke nyder Huslejeportion eller Fribolig i en af de to tidligere Professorgaarde, ogsaa det sidste Alderstillæg med dets fulde Beløb, saaledes at Slutningslønnen bliver 7,000 Kr.

I 2det Stykke af § 1 er der givet den i Ministeriernes Lønningslov af 22. Marts 1907 § 6, 2det Stykke, indeholdte Regel om Medtagelse af Tjenestetid for en Fuldmægtig, der rykker op til at være Kontorchef, Anvendelse paa normerede Professorer, der rykker op fra Stillingen som Docent med stigende Lønning. Denne nye Bestemmelse vil for øvrigt for de normerede Docenter medføre en ringere Stilling end den, der vilde følge af en Bevarelse af Reglen i den nu gældende UniversitetsLønningslov af 1892 § 5, 2det Stykke; thi ifølge denne Bestemmelse vilde en normeret Professor, der rykker op fra Stillingen som normeret Docent, medtage hele sin Tjenestetid i denne Stilling ved Beregningen af sin Lønning som Professor. For det Tilfælde, at en Lærer ved den polytekniske Læreanstalt gaar over til at være normeret Professor ved Universitetet, er Forandringen i den ved Loven af 12. April 1892 § 5, 2det Stykke, givne Regel kun en, efter Indholdet af den nu gældende Lønningslov af 8. Maj 1894 for Læreanstalten, forandret Udtrykksmaade.

Det 3die Stykke i det her foreliggende Forslags § 1 er, som foran berørt, uden væsentlig Forandring overført fra det 3die Stykke i Loven af 12. April 1892 § 5.

I Bilag Litra A er opført en Sammenstilling mellem Lønningerne for Finansaaret 1916—17 for Universitetets normerede Professorer efter Lønningsloven af 12. April 1892 med midlertidige Lønningsstillæg efter Lov af 8. Juni 1912 og efter nærværende Forslag.

Særlig til § 2: Det 1ste Stykke er i sit Indhold en uforandret Gengivelse af den i Loven af 12. April 1892 § 6 indeholdte Bestemmelse for Overlæger ved Rigshospitalet,

der ikke er Professorer i det lægevidenskabelige Fakultet, som normerede Docenter, jfr. Rigsdagstidende for 1891—92, Tillæg A. Sp. 3161. Af denne Bestemmelse gøres der dog for Tiden ingen Anvendelse, da begge de Overlæger, hvorom det drejer sig, tillige er Professorer.

Derimod foreslaas der for de øvrige normerede Docenters Vedkommende en ret indgribende Ændring i deres hidtidige Stilling. Hidtil har Docenter som Regel kun oppebaaret et fast aarligt Honorar af 2,000 Kr., hvortil dog for de flestes Vedkommende ved Loven af 8. Juni 1912 er kommet et midlertidigt Lønningstillæg af 400 Kr., og der har hverken været tillagt dem Alderstillæg eller Pensionsret. Efter Forslaget tillægges der dem derimod en Begyndelseslønning af 3,000 Kr. og en Stigning hvert 4de Aar med 400 Kr. dog kun indtil 4,800 Kr., ligesom der herefter vil tilkomme dem Pensionsret.

Til Støtte for denne væsentlige Forandring i deres Stilling maa i Overensstemmelse med Kommissionsflertallets Betænkning, i Almindelighed fremhæves de store Krav til videnskabelig Uddannelse og Dygtighed, der gennemgaaende maa stilles ogsaa til dem, og den stigende Vanskelighed, de har ved at faa deres Udkomme gennem saadant Arbejde udenfor Universitetet, som de efter deres hidtilværende Lønningsforhold næsten har været tvunget til, men som paa den anden Side meget vanskeligt lader sig forene med de betydelige Pligter baade til Undervisningsvirksomhed og videnskabeligt Arbejde, som deres Universitetsstilling medfører. Ligeledes maa erindres de store Udgifter til Bøger og lignende, som de nødvendig maa have for at kunne følge med i deres Fag.

Med Hensyn til de Overlæger, der virker som normerede Docenter under det lægevidenskabelige Fakultet, maa særlig fremhæves den betydningsfulde Del, de tager i de medicinske Studerendes Undervisning, idet de ganske selvstændigt repræsenterer obligatoriske Undervisningsfag. Ogsaa om de andre Docentpladser under det rets- og statsvidenskabelige og det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet gælder det, at deres Indehavere tager en saa væsentlig Del i Undervisningen, for de juridiske Docenters Vedkommende ogsaa i Eksamensarbejdet, at det er af største Betydning, at de lønnes saaledes, at Universitetsgerningen virkelig kan være deres Hovedvirksomhed. Men dette maa man i Længden anse for udelukket, hvis Lønningen sættes lavere end foreslaaet. Det